papi

papi

Peder Alexis Olsson 4
Ola Julén 10
Leif Holmstrand 18

Tidskriften papi utges av Kulturföreningen Papi ///
Redaktion: Johannes Neleryd, Jerker Knape
///Ansvarig utgivare: Jerker Knape ///
Adress: www.papitidskrift.se /// info@papitidskrift.se///
Prenumeration, löpande: 200 kr privat, 260 kr inst ///
Pg: 30 86 48-5/// Redaktionen ansvarar endast för beställt material /// Form: redaktionen ///Typsnitt: Eureka, Vivian
///Omslag: Josefin Skön
///Tryck: Arkitektkopia, Malmö, 2008 /// ISSN 1654-6008

Förord

I detta nummer av papi återger vi dikter från tre olika författare: Peder Alexis Olsson, bosatt i Malmö, som tidigare medverkat i bland annat *OEI* och *Pequod*.

Ola Julén från Stockholm ger oss möjligheten att publicera hans diktsvit som tidigare givits ut av Kristianstadsbladet i serien Veckans dikt.

Leif Holmstrand, konstnären och författaren bosatt i Malmö, låter oss här ta del av valda delar från hans kommande bok.

Målningen på omslaget är av Josefin Skön, bosatt utanför Trelleborg. Just nu jobbar hon inför en kommande utställning på galleri G i Lund (september 2008).

Redaktionen

Peder Alexis Olsson

Experter

1. Varför fungerar inte denna maskin?
   – Den är inte påslagen.
2. Varför ser jag inte mig själv i spegeln?
   – Du befinner dig bakom den.
3. Vem är du?
   – Jag är jag.
4. Vem är det som ringer?
   – Det är jag.
5. Är trappor en form av intelligens?
   – Nej, välbefinnande.
6. Hur hittar jag hem?
   – Du tar till vänster innanför dörren.
7. Vad är ett namn?
   – Ett sätt att klassificera dig.
8. Vem är min mor?
   – Jag.
9. Har jag några syskon?
   – Mig.

10. Hur ser Lissabon ut?

– Som din fluktuerande årsinkomst.

11. Hur kan jag påskynda mitt försvinnande?

– Du kan sätta en kniv i dig.

12. Varför har jag svårt att se sammanhang?

– Du sover inte.

13. Hur ser elektricitet ut?

– Som ett barnbidrag.

14. Vad är ett vattenpass?

– Ett musikinstrument.

15. Vad är en glänta?

– Ett undantagstillstånd.

16. Vad betyder sorg?

– Glädjens styvfar.

17. Vad innebär det att vara mormor?

– Att minnas.

18. Hur står det till?

– Jag saknar ord.

19. Varför finns det blyertspennor?

– De är till för att nå fram utan att lämna spår efter sig.

20. Vad är tusch?

– Blyerts antipod.

21. Varför har klockorna olika utseenden?

– Tiden är anpassningsbar.

22. Varför har tavlorna ramar?

– På grund av stöldrisken.

23. Varför ser brev ut som tunna klossar?

– De är bokstävernas liksäckar.

24. Varför känner jag mig orolig inför dina svar?

– Jag är jag.

25. Hur undviker jag att stamma?

– Låt bli att svälja.

26. Varför vill jag tända eld på andra varelser?

– Du har sportlov.

27. Låt mig vara?

– Levande?

28. Vilken fråga bör jag ställa dig?

– Varför jag svarar.

29. Vilken fråga får jag inte ställa dig?

– Varför jag svarar.

30. Är metall ett slags förvirring?

– Nej, det är ett material uppbyggt av kommatecken.

31. Varför är Danmark en kavaj?

– Du är med stor sannolikhet psykiskt sjuk.

32. Något säger mig att du är kvinnan i kollekten?

– Jag är den kvinnans handstil.

33. Vad är sanning?

– Att försvara en angelägenhet.

34. Varför dödade jag min familj?

– Det var fel på dem.

35. Vad är ett Östblock?

– En enskild försoning.

36. Vad är massmord?

– Ett sätt att samla.

37. Vad är en bröstkorg då, om inte ett samlande?

– Dess stereoanläggning. [Hjärtats stetoskop.]

38. Vad har du för bevis?

– Jag har dig.

39. Vad är en upprepning?

– En död tystnad. Samtidig och övergripande, en drabbande likgiltighet.

40. Vad innebär ordsammansättningen arbetsförmedling?

– Dagbok.

41. Jag tar dig på orden.

– Gör det.

42. Vem var hon?

– Det var du.

43. Vad är historia?

– Anakronismens spegelbild.

44. Varför är jag redaktionell?

– Du är ressentiment. Utan selektiv historia. Rumsfråntagen. Avlägsnad.

45. ”Det är precis som att klippa i flanell.”?

– Yukio Mishima skrev det apropå känslan av att klippa i en kattunges grovtarm.

46. Jag lyssnar inte längre.

– Då är jag en inspelning.

47. Är en miljon en period?

– Jag skulle vilja kalla det för en skruvmejsel, eller grupper om två.

48. Hur ser en film ut?

– Som en portmonnä med teckningar i.

49. Vad är en yxa?

– Ett sätt att planera.

50. Var skall jag ta vägen?

– Kom hem till mig!

51. Vad är demokrati?

– Den dödes illusion.

52. Vad är ett försök?

– O.s.v.

53. På vilket sätt är min diagnos trasig?

– Du måste be dem att sluta. Uppehåll smärtan, byt namn.

54. Vad betyder sanningsenligt?

– Vattenfärg.

55. Vad är inkasso?

– En känsla av mellanrum.

77. Hur fungerar böcker?

– Som biologisk välgörenhet.

78. Vad är aktiv dödshjälp?

– Du talar i munnen på mig.

79. Hur skulle du beskriva Alexander Kluges dokumentarism?

– Som efterbildade icke-fiktiva verklighetsbeskrivningar, dokument, form.

80. Vad är årets hemlighet?

– Utflykter till Norge.

81. Hur fungerar arkitektur?

– Som saknaden efter den orubbliga sinnesro som idrottsmän och filosofer söker.

82. Vad är hittegods?

– Kronofobi.

83. Vad är Internet?

– Minnets konservator.

84. Är maskingevär miniräknare?

– Ja.

85. Busskort?

– Ett sätt att sprida ut sig mellan två punkter.

Ola Julén

Allvarligt talat

Jag vill se en dokumentär om Rwanda på natten
Lyssna på Springsteen när han var enkel
Spela maskin
Och slå dig i ansiktet

Det är oktober 2006
Jag har ingenting kvar att leva för
Ingen familj, ingen tjej, ingenting

Det är oktober 2006
Det är missbruk, ensamhet, förtvivlan
Det är oktober och jag känner ingenting

Jag känner inget mera bara detta
En växande fixering vid Rwanda
Vid det som hände där när Gud var borta
April, maj, juni, juli-94

Det är oktober nu
Jag känner inte livet i mig
Det är svårt, jag närmar mig ett folkmord
Jag slickar dig i ansiktet, du, ren från alla tårar

Det är en tid av petidin och lungsjukdomar
Rwandan massacres will never disappear
Det är glöden från en cigarett i natten, ensam
Det är min *Rwandan Diary*, allt det jag var är slut

*

Nej, jag ska inte dö ännu, inte i natt
I natt så ska jag tränga djupare in i Rwandas hjärta, sakta
In i den röda jorden
Solljus, stillhet

Senhösten fortsätter långt in i december
Mitt liv är snarare ett pågående folkmord
Jag lever i extrema, svåra ångesttillstånd
Som efter krig, som *Post-Traumatic Stress Disorder*

Det enda minne som finns kvar är dina ögon
Det är ögonen som inte kan ta slut
Det är dina barnögon långt in i mina drömmar
Jag ber, jag vill försvinna nu, akut
Det finns ett slut här, ännu ingen början
Vill sova *twentyfour-seven*

Administrerar rent morfin oralt, rakt in i gryningen
Det känns som diafragman ska gå sönder
Mitt inre är nu bara sexualitet
Du är en brännskada, en sjukdom
Du är mitt hjärtas sjukdom, gjord av svält

*

Det är fyra månader och tjugo dagar sedan jag var lycklig
Jag kunde inte sova, men du sov
Vi hade skrattat så mycket tillsammans, flera timmar
Jag var alldeles varm, alldeles mjuk

Du kommer alltid snabbt, för snabbt, och utan varning
Alltid på samma gator, i samma hotellrum
Och staden som roterar kring oss, alltid upplyst
En natt, ett liv, en skönhet utan nåd

Intarsia i dina ögon
Jag skriver om förlåtelsen, om smärtan
Jag skriver om dig nu, sakta
Ditt undergivna, vidöppna ansikte

Jag skriver om dig och jag undrar
Hur ska jag kunna visa mig för dig
I detta underliga ljus
På denna *yta*:

Jag hatar mitt liv nu
Det gjorde ont den här gången
Jag skulle kunnat älska dig, försiktigt
Din intelligens, din hunger, dina mörka, vackra ögon

Du kom till mig så oväntat
Gick rakt in i mitt liv utan att tveka
Gick rätt in, rakt in
Och försvann igen

Nu kommer trötthetеn i skov, i *pulsar*
Den ökar och den minskar och den ökar om igen
Det är föraningar, vädersolar, drömsyner
Ett långsamt annalkande hot, ett krig
Interahamwe nära nu, på bara litet avstånd härifrån

Ja, nu vet du, sådant är mitt liv här
Ett irrande, viskande rykte om krig
Och ryktet säger oss att kriget kommer hit

*

Jag lägger mig om natten i sängen ensam
Med ingen annan människas värme intill mig, ensam
Så ser jag på mig själv om natten, ensam
Och kanske, trots att jag inte vill
Så känns det nu
För alltid så

Sitta på pendeln
På väg in i sjukdomen
Och känna att allt tal omkring mig
Går långsamt, hörs parallellt, glider ihop

Så spela bara tidig Cohen
Stilla, helt akustisk på begravningen
Var tysta nu
Tänk inte på mig mer

Mitt hopp finns här, alldeles nära
Jag tänker inte säga vem hon är

Det är eksem eller det är ett eksemliknande syndrom
Det är kriget eller det är ett krigsliknande tillstånd
Det är sommaren igen, min älskade
Men sommaren den här gången är genomskinlig

Vi är, som någon sa, en annan gång
Också då ur ett djupt mörker:

Vi är i slutet av början

Först publicerade i Kristianstadsbladet 2007

Leif Holmstrand

Hemland

Man bildar en nation och fyller den med oss.

Vi tar en hemlös herre, slår honom mot andra likadana.
De faller samman och blir ett med makten
som häktar några ungdomar och roar sig
till döds.

De mörka gripna häktar oss och släpper oss.

Vi roar oss med vassa anekdoter, sviker,
skvallrar glatt och roar oss
till döds.

De kommer för att häkta oss, men vi är redan döda.
Jag reser mig ur högen, åter levande och mörk
och tittar på mitt land,
hemlös,
allas herre.

Jag börjar roa mig.

Inseminoid

Genom ett transparent plaströr
pumpas
stora klumpar ljus marmelad
in i mamma,
som blir farlig.

Överföring

Konstiga du, ditt tryck från sidan, konstiga, stötande
likhet,
virvelpumpa ner mig i din nya
ordning
med kläderna på.

Det är en lek

Det är en lek att röra sig cirklande
kring fina restaurangers fristående glaskroppar
där kyparna står och siktar
genom små, runda hål i rutorna.

Ibland skickar de ut skelett av metall
som rör sig i rutmönster och driver oss mot reservatets utgång.
Ibland skickar de ut surrare
vars vibrerande kött kan få en människa att skaka sönder.

...

För att kunna leka leken överallt (och överallt är reservatet)
förändrar vi oss själva:
våra ben dras samman, bildar tumlarstjärtar,
lädervingar växer mellan arm och höft
och en spray vi får till skänks av staten tränger in i huden,

tvingar cellerna att producera nytt pigment
som skyddar oss mot rymdens tunga strålning.

Annat vi behöver, såsom syrgastuber,
matsäck, start-, styr- och bromsraketer,
får vi köpa
billigt.

Fredagen den 13:e

Lilla pojke, res dig upp.
Res dig ur din blöta grav.
Upplev sprattel i det nedre.
Det är lätt att återfödas.
Jag vill också återfödas.
De som svek dig smiskas nu.
Sprattelskär dem – gör som Hon.
Underjorden är densamma.
Jag är inte alls densamme.
Du har blivit jättestor.
Ge mig kakor. Jag är hungrig.

…

I den första filmen är han liten.
I den andra filmen är han ung.
I den tredje filmen är han vuxen.

Liten vattenskallepojke drunknar hela tiden
inom mamma Pamela, som lever för dem båda.

Evil Dead

Några unga män måste döda sina flickvänner
som är konstiga.

Ur bok under arbete 2008.

I tredje numret av papi medverkade:

Peder Alexis Olsson (f. 1981)
Subaltern (2008)
OEI (2008)
Pequod (2008)

Ola Julén (f. 1970)
400 (2001)
Orissa (1999)
Ink Förlag

Leif Holmstrand (f. 1972)
Myror (2008)
Går vidare i världen (2005)
Stekelgång (2002)
Albert Bonniers Förlag

Josefin Skön (f. 1973)
Tidigare utställningar i urval:
Galleri Persson, Malmö, 2007 (separat)
Vårsalongen, Liljevalchs Konsthall, Stockholm, 2007
Samtida Grafik-07, Grafikens Hus, Mariefred, 2007
Konstnärshuset/KB, Stockholm, 2006
Hanaholmen Kulturcentrum, Helsingfors, 2006 (separat)

Se mer på http://www.josefinskon.se/

Leif Holmstrand
Peder Alexis Olsson
Ola Julén

Tredje numret 2008

Pris: 35 kr